

РЕШЕНИЕ

№ 41532

гр. София, 11.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в
публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10003** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал.4 вр. ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Б. А. М./ В. А., [дата на раждане] , гражданин на Сирийската арабска република, чрез майка му М. А. Х., в качеството ѝ на законен представител, против отказ за издаване на виза D, издаден на 26.08.2025 по заявление ВЕУ 25000234У, подадено на 24.03.2025г, постановен от завеждащ консулската служба в Посолството на Република България в [населено място], Л..

Жалбоподателят счита, че отказът за издаване на виза е незаконосъобразен, тъй като е необоснован, постановен е при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречи на матерпалноправните разпоредби и е в явно несъответствие с целите на закона. Твърди, че не е спазена изискуемата от закона форма, доколкото е постановен без да са посочени фактическите основания, обосновали издаването му и без да са изложени конкретни мотиви. Твърди още, че с отказа се засягат права и свободи, гарантирани от чл. 8 на Европейската конвенция за защита правата на човека (ЕКПЧ). Моли оспореният отказ да бъде отменен и преписката да бъде върната за ново разглеждане на искането му за виза за дългосрочно пребиваване. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът представя административната преписка. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, като я счита за неоснователна и недоказана. Излага доводи за законосъобразност на оспорения отказ. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Не претендира юрисконсулско

възнаграждение.

Административен съд София - град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Със заявление № ВЕУ 25000234У, подадено на 24.03.2025г, жалбоподателят Б. А. М./ В. А., [дата на раждане] , гражданин на Сирийската арабска република, чрез майка му М. А. Х., в качеството ѝ на законен представител, е подал в Посолството на Република България в [населено място], Л., искане за издаване на виза тип "D", след като с Решение № 12224/ 25 11 2024г. председателят на ДАБ - МС, е разрешил на баща му М. А. Н. с предоставен хуманитарен статут в Република България да се събере на територията на Република България със своята съпруга и малолетните си деца.

Към заявлението от страна на апликанта пред административния орган са представени: копие от паспорт; индивидуално извлечение от граждански регистър от Сирийската арабска република с превод на български език; застраховка; копие на карта на чужденец с хуманитарен статут на бащата на жалбоподателя М. А. Н.; Решение № 12224/ 25 11 2024г. на председателя на ДАБ при МС, с което разрешава на М. А. Н., сирийски гражданин от мъжки пол с предоставен хуманитарен статут в Република България да се събере на територията на Република България със своята съпруга М. А. и с малолетните си деца М. Е. А. М., Б. А. М., А. А. М., Е. А. М., Р. А. М. и Ф. А. М..

На 26.08.2025 г. е постановен обжалваният отказ, като в така представения по делото заверен препис на Приложение № 7, към чл.34, ал.1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визов режим /Н./, поисканата виза е отказана на основание чл.10, ал.1, т.22 от ЗЧРБ. Отбелязано е, че: "има данни, че целта на влизането е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета страна". Като допълнителни забележки е отбелязано, че "Анализът на документите и направените от апликанта изявления не доказват по категоричен начин действителните намерения за пътуване".

В хода на съдебното производство от МВР, дирекция "Миграция" и ДАНС са изискани съставените документи във връзка с проведената съгласувателна процедура по заявление за издаване на виза на Б. А. М. / В. А.. С писмо рег. № 536400-8999/09.10.2025 г. дирекция „Миграция“ – МВР (л.40) информира, че не изразява становище по издаване на виза „D“ при вземане на решение за събиране на семейства от ДАБ-МС.

С писмо рег. № М-10434/ 13.10.2025 г. зам.-председателят на ДАНС уведомява съда, че по подаденото от апликанта заявление за издаване на виза, ДАНС не е изразявала становище, няма изготвени писмени документи, относими към воденото производство. От ДАБ-МС е изпратено писмо рег. № УП-23246/ 10.10.2025г., с което е представена административната преписка по издаване на Решение № 12224/ 25.11.2024г. на председателя на ДАБ при МС. В писмото е посочено, че М. А. Н. е избрал за постоянно местоживее: [населено място], [улица].

От жалбоподателят пред съда е представен договор за наем на бащата на Б. А. М. от 13.10.2025г. за имот, в [населено място], Столична община.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Процесният отказ за издаване на виза е връчен на жалбоподателя на 26.08.2025 г. а жалбата до съда е подадена на 05.09.2025 г. Следователно, жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна - адресат на индивидуален административен акт, подлежащ на оспорване и е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ, отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 ЗЧРБ не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основните права и свободи по Европейската конвенция за защита на правата на човека и

основните свободи (ЕКПЧ). В случая жалбоподателят претендира засягане на правото ѝ на личен и семеен живот, закрепено в чл.8 ЕКПЧ. Във връзка с изложеното следва, че за да е допустима жалбата, достатъчно е жалбоподателят да претендира засягане на основни права (каквото е настоящият случай), като дали те действително са засегнати е въпрос, свързан с основателността на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В конкретния случай между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че отказът, предмет на делото, е издаден от компетентен орган.

Към датата на издаване на отказа министърът на външните работи със заповед № 95-00-26 от 16.01.2025 г. е възложил на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които да съставят, подписват и връчват/съобщават на заинтересованите лица формулярите по образец, съгласно приложение № 7 към чл.34, ал.1 и приложение № 8 към чл.34, ал.2 от Н.. Отказът, предмет на делото, е издаден от В. К. в качеството му на завеждащ консулската служба в в Посолството на Република България в Б., Ливанска република, на която длъжност е назначен със Заповед № 60/15.10.2023г. на посланика на Република Б. в Л..

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за легално влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС, е да притежава виза и това изискване е валидно по отношение на жалбоподателя. Видовете визи, посочени в чл.9а от ЗЧРБ, се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България - чл.9г от ЗЧРБ и чл.10, ал.1 от Н.. Видно от заявлението, жалбоподателят е поискал издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България вид "D" с цел събиране на семейството. Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Н.). Съгласно чл. 34, ал.1 от Н. не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 ЗЧРБ. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра съгласно образец (приложение № 7), който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство, като в него се вписва законовото основание за отказ, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване/изпращане на заинтересуваното лице.

В разглеждания случай, правното основание за постановения отказ е чл. 10 ал. 1 т. 22 от ЗЧРБ. В цитираната т.22 е предвидено, че се отказва издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава.

Според разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс, административният акт в писмена форма трябва да съдържа изложение на фактическите и правните основания за издаването му. Тези елементи от акта имат за цел да разкрият волята на административния орган и обстоятелствата, които стоят в основата на постановяването на акта. Включените мотиви подпомагат жалбоподателя да организира своята защита и съответно съда – да упражни надлежно съдебен контрол върху законосъобразността на акта. В случая административният акт е издаден без извършено съгласуване с ДАНС и дирекция „Миграция“ – МВР, които не са изразявали становище по издаване на виза „D“ при вземане на решение за събиране на семейства от ДАБ-МС. Такова съгласуване не се изисква в случаи като настоящия, в който се иска издаване на виза, въз основа на решение на председателя на ДАБ-МС за събиране на семейство.

Както е посочено в Тълкувателно решение (ТР)м№ 16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК, което в тази част не е изгубило сила, не е необходимо да съвпадат по време издаването на административния акт и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Ако административният акт е издаден на основание на такива подготвителни документи, изложените в тях съображения са такива и за издаването на самия акт.

В случая от представените писмени доказателства не се установява, въз основа на какви факти е прието, целта на влизането на жалбоподателя е да използва страната като транзитен пункт за миграция към трета страна. В допълнителните бележки в административния акт е посочено, че анализът на документите и направените от апликанта изявления не доказват по категоричен начин действителните намерения за пътуване. От така изложените забележки от една страна не става ясно какви изявления е направил апликантът, тъй като в административната преписка не се съдържат такива, не се установява и за анализа на кои документи се отнася твърдението. На следващо място, така формулираната забележка би могла да има отношение към основанието за отказ, предвидено в чл. 10, ал.1, т. 17 ЗЧРБ, съгласно който се отказва издаване на виза, когато чужденецът не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване, а не на посоченото в отказа правно основание - чл. 10, ал.1, т.22 ЗЧРБ.

От представената административна преписка се установява, че ответникът не е извършил дължимата преценка на индивидуалното положение на заявителя.

Член 8, ал. 1 от Конвенцията за правата на човека и основните свободи постановява, че "Всеки има право на зачитане на неговия личен и семеен живот, на неговото жилище и тайната на неговата кореспонденция", като (ал. 2) намесата на държавните власти в ползването на това право е недопустима, освен в случаите, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите". Аргументи и доказателства за прилагане на изключението не са ангажирани от ответника.

По изложените съображения, отказът е постановен след неправилно прилагане на обсъдените материалноправни норми на ЗЧРБ и след несъобразяване с постановеното от председателя на ДАБ-МС Решение № 12224/ 25.11.2024г. На основание чл. 173, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, след отмяната за издадения от консулско длъжностно лице отказ административната преписка следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне по заявлението на Б. А. М./ В. А. за изпълнение на дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, І отделение, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Б. А. М. / В. А., [дата на раждане] , гражданин на Сирийската арабска република, чрез майка му М. А. Х., в качеството ѝ на законен представител, отказ за издаване на виза D, издаден на 26.08.2025 по заявление ВЕУ 25000234У, подадено на 24.03.2025г, постановен от завеждащ консулската служба в Посолството на Република България в [населено място], Л..

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението, след изпълнение на дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания, свързани с

тълкуването и прилагането на закона.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: